

som Regnskabet for de sidste 3 Aar, for hvilke det er aflagt, udviser: Naar man sammenholdt disse Summer, skulde det nærmest se ud, som om der var en Nedgang i Aar, at der var foreslaaet mindre i Aar end i hvert Tilfælde de 2 Aar, hvis Regnskab den højtærede Finansminister fremførte for os til Sammenligning. Og jeg kan forstaa, at den højtærede Finansminister helst vilde, at der skulde være Nedgang i Militærudgifterne, den højtærede Finansminister har jo før skrevet, at vort Militærvæsen hviler paa en kolossal Løgn, den Løgn nemlig, at vi kunne forsvare os med Vaabenmagt, medens Danmarks Frelse ligger i, at vi naa til en betydelig Nedgang saavel personligt som pekuniært i vort Militærvæsen. Derfor kan jeg godt forstaa, at den højtærede Finansminister helst vil fremstille det saadan, at det kan se ud til, at der i Aar var en Nedgang paa de militære Udgifter paa § 22. Men trods det, synes jeg, den højtærede Finansminister, den Gang han fremførte de 3 Aars Regnskaber til Sammenligning, burde have sagt, at de to af de nævnte Aar vare Kantonnementsaar, medens vi i Aar ikke skulde have saadanne Øvelser udførte; saa vilde Medlemmerne kunne have set, at i Stedet for, at det tager sig ud som Nedgang, var der en Opgang i Militærudgifterne.

Paa Konto F.: Udgifter til Indkvartering, og paa Konto G.: Udgifter til Undervisningsanstalter, staar anført, efter at den foreslaaede Bevilling er indsat paa de forskellige Underkonti, en Bemærkning, der lyder saadan: „Fragaar Bespareser paa samtlige Underkonti: 10,000 Kr.“ Jeg ved ikke, hvorfor og hvornaar en saadan Ordning er bleven indført, at man sætter større Bevillinger ind paa disse Konti, end man mener, der faktisk behøves, og saa bag efter, naar Beløbene ere sammenlagte, skriver: Fragaar Bespareser saa og saa meget. I Anmærkningerne til Finanslovsforslaget staar der, at Ministeren vil tilstræbe at bespare de 10,000 Kr. paa hver af disse Konti. Ser man efter i Regnskaberne, viser det sig ogsaa, at der for de fleste Aars Vedkommende er sket en saadan Besparelse paa de nævnte Punkter, men saa synes jeg, at det er en mærkelig Maade at lægge Budgettet paa, jeg synes, at naar det er Meningen at søge at faa Budget og Regnskab i saa nær Overensstemmelse med hinanden som muligt, burde man indføre paa de omtalte Underkonti, hvad der virkelig er Brug for, og ikke indføre noget mere og

saa bag efter fradrage 10,000 Kr. Og da begge disse Konti F. og G. falde under den Bestemmelse, der i Fjor blev vedtagen i den bekendte Anmærkning, at hvad der spares paa en af disse Konti, maa forbruges paa en anden, synes jeg, at der er saa meget mere Grund til at fravige den Fremgangsmaade, her er brugt, thi det er dog ikke Meningen, at naar der er forudsat en Besparelse af 10,000 Kr. paa hver af de nævnte Konti, skal man kunne sige: Nu have vi paa Grund af denne Besparelse Lov til at bruge 20,000 Kr. paa en af de andre Konti, der staa nævnt. Hvis saa er, vilde det bevirke en ligefrem Forhøjelse af Militærudgifterne.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har i de senere Aar adskillige Gange været inde paa at omtale, hvilket godt Greb den forrige Krigsminister havde paa at faa Militærudgifterne forøgede. Selv om det kun var ganske smaa Summer, søgte han at faa dem ind paa Budgettet, om det saa var ved at sælge gammelt Jern. Jeg tror, at det ærede Medlem sagde: Ben, Klude og gammelt Jern, men det var vel nok en Overdrivelse. Jeg ser paa det foreliggende Finanslovsforslag, at den nuværende Krigsminister heller ikke gaar af Vejen for saadanne Smaasummer: Paa Konto G. har der været en Bevilling paa 500 Kr., som er bleven brugt til at købe Jernbanebilletter til Eleverne paa Elevskolen, naar de i Juleferien ønskede at komme hjem og tilbage igen. Nu staar der indført i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for i Aar, at Generaldirektoratet for Statsbanerne har stillet sig saa velvilligt overfor disse unge Mennesker, at man har givet dem gratis Kørsel paa Banerne i Juleferien. Altsaa er der selvfølgelig ikke Brug for de 500 Kr., som vare bevilgede før. Men naar først Bevillingen er kommen ind paa § 22, er det grumme vanskeligt at faa den ud. Den ærede Minister ønsker heller ikke at komme af med de 500 Kr., men foreslaar, at de sættes over paa en anden Underkonto, under Konto G., som hedder „Forskellige Udgifter“ — ja, det er jo rart at have en saadan Forskellighedspose, hvori man kan komme Pengene, tage dem ud igen og bruge dem til helt andre Formaal. Vi faa nu se, om Finansudvalget mener, at disse Penge høre hjemme i denne Forskellighedspose. Men det, at Generaldirektoratet har stillet sig saa velvilligt overfor disse unge Mennesker, giver mig Anledning til at fremdrage en Sag, der er